

**FILOZOFICKÁ FAKULTA UNIVERZITY PALACKÉHO
V OLOMOUCI**

KATEDRA SLAVISTIKY

**HUDBA VE FILMECH A. BALABANOVA
BRATR A BRATR 2**

Music in A. Balabanov's movies

Brother and Brother 2

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

VYPRACOVALA: Barbora Dluhošová

VEDOUCÍ PRÁCE: Mgr. Jekatěrina Mikešová, Ph.D.

2014

Prohlašuji, že jsem práci vypracovala samostatně a uvedla všechny použité prameny.

V Olomouci, 17.4.2014

podpis

Děkuji Mgr. Jekatěrině Mikešové, Ph.D., za konzultace, rady a připomínky, které mi během psaní bakalářské práce poskytla. Dále bych chtěla poděkovat své rodině a svému příteli za podporu a trpělivost, které se mi od nich v průběhu studia dostalo.

podpis

OBSAH

ÚVOD	5
TEORETICKÁ ČÁST	
1. FILMOVÁ HUDBA	7
1.1 ROCK V RUSKU A V RUSKÝCH FILMECH.....	8
PRAKTICKÁ ČÁST	
2. HUDBA VE FILMU BRATR	13
2.1 VZESTUP ALEXEJE BALABANOVA	13
2.2 FENOMÉN NAUTILUS POMPILIUS	14
2.3 DĚJ SNÍMKU BRATR.....	16
2.3.1 VÝVOJ HLAVNÍHO HRDINY	20
3. HUDBA VE FILMU BRATR 2	22
3.1 HUDEBNÍ INTERPRETI.....	22
3.2 DĚJ SNÍMKU BRATR 2.....	25
3.2.1 VÝVOJ HLAVNÍHO HRDINY	27
4. SROVNÁNÍ VÝZNAMU HUDBY VE FILMECH BRATR A BRATR 2	28
4.1 REKAPITULACE ZÁKLADNÍCH INFORMACÍ.....	28
4.2 KOMPARACE VLIVU HUDBY NA ÚSPĚŠNOST SNÍMKŮ BRATR A BRATR 2.....	29
ZÁVĚR	32
PE3IOME.....	34
BIBLIOGRAFIE	39
PŘÍLOHY	42
ANOTACE.....	52

ÚVOD

Cílem mojí bakalářské práce je určit, který ze zmíněných snímků se stal úspěšnějším a jaký vliv na tento úspěch měla hudební složka obou filmových děl, k čemuž použiji definování základních faktů o aplikované hudbě a především vzájemnou komparaci těchto zjištěných poznatků v závislosti na jejich použití při tvorbě filmů *Bratr* a *Bratr 2*.

Tato práce je rozdělena na dvě části – teoretickou a praktickou. Úvod je předstupněm teoretické části. Teoretická část obsahuje jednu hlavní kapitolu a jednu podkapitolu.

První kapitola teoretické části je věnována filmové hudbě, jejímu rozdělení a stručnému vývoji již od vzniku němému filmu. V podkapitole popíšu vývoj a specifika ruské rockové hudby až po její pronikání do filmu.

Materiál pro teoretickou část jsem čerpala především z knih „Tajemství filmové hudby“ (Pilka, 1960) a „Jak číst film“ (Monaco, 2006), ale i z dalších zdrojů uvedených v seznamu na konci práce. Informace o ruské rockové hudbě jsem čerpala z „Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby“ (Matzner a kol., 1980) a také z internetu, neboť tištěná literatura na toto téma u nás prakticky neexistuje, nebo je u nás nedostupná.

Praktická část obsahuje tři hlavní kapitoly.

V první z nich s názvem „Hudba ve filmu *Bratr*“ uvádím důležité informace o režisérovi Alexeji Balabanovi a skupině Nautilus Pompilius. Také zde aplikuji texty do děje filmu *Bratr*. Nakonec popisují vývoj hlavního hrdiny, který je pro toto téma velmi důležitý.

Ve třetí kapitole se soustředím na podání základních informací o snímku *Bratr 2*. Dále provádím výčet skupin a interpretů podílejících se na tvorbě soundtracku k filmu a popisují samotný děj snímku. Tak jako v předchozí kapitole, tak i zde popisují vývoj hlavního hrdiny.

Úkolem poslední čtvrté kapitoly je samotná komparace vlivů filmové hudby na úspěch snímků Bratr a Bratr 2 v závislosti na určení kontextu hudba-děj, kterou provádím jednak pomocí rozboru aplikace textů na filmové scény, ale také pomocí tabulky, kterou vytvořím na základě faktů zjištěných v průběhu celé práce. Zaměřuji se na srovnání výběru a způsobu použití filmové hudby v obou snímcích.

Data o autorech a dílech potřebná pro praktickou část jsem čerpala z internetu, neboť ani na toto téma u nás tištěná literatura prakticky neexistuje nebo je nedostupná.

Tato práce je zakončena závěrem, ve kterém shrnuji poznatky, které jsem v průběhu získala. Nezbytnou částí bakalářské práce je resumé v ruském jazyce.

V příloze pak uvádím vybrané texty písní jednotlivých skladeb s mým vlastním překladem.

TEORETICKÁ ČÁST

1. FILMOVÁ HUDBA

V téměř každém filmu slyšíme hudbu. Zvykli jsme si na to tak, že ne vždy si dokážeme uvědomit, proč je hudba součástí filmu a jaký má účel.

Hudba mění celkové vnímání filmových snímků. Již promítání němých filmů bylo totiž zpravidla doprovázeno hudbou. A i když většinou neměla tato hudební ilustrace vyšší uměleckou kvalitu, byla nutná. Především bylo třeba naznačit gradaci děje, či vyplnit jeho mezery, a často doprovodná hudba upřesňovala i tón dialogů vyjadřovaných pomocí textu vloženého mezi scény. (Monaco 2006: 51-56).

V roce 1927 zaznamenali zvukoví mistři zvuk na filmový pás. Tím spojili obraz se zvukem přímo a přinesli filmové tvorbě dosud nevídaný rozměr. Nejen, že najednou bylo možno zaznamenat mluvené dialogy herců, ale především se mohla filmová hudba stát součástí obrazu a přímo ovlivňovat děj. (Ratislav 2006). Čehož využili filmoví producenti po celém světě a díky tomuto vynálezu zvukového filmu snímky z konce 20. a především z 30. let můžeme řadit mezi muzikály. Hudba tak zcela jednoznačně začala ne pouze umocňovat, ale (v případě filmových písní) dokonce určovat filmový děj. (Pilka 1960).

Je-li hudební skladatel zákonitě spoluautorem filmových titulů, však nelze jednoznačně určit, jelikož existuje více využití aplikace hudby do filmového obrazu. Musíme rozdělit filmovou hudbu na dva základní typy: 1. hudba archivní vytvořená původně pro jiné účely než pro film; 2. hudba původní složená přímo pro film (Ratislav 2006: 17) Využijeme-li jako argument výše zmíněný typ 2, stává se hudební skladatel skutečně spoluautorem filmového počínu, bez jehož přispění by konkrétní film nemohl být natočen se zachováním děje, pro který byla hudba určena. Naproti tomu, použijeme-li 1. typ, kdy filmový režisér využívá již známých skladeb, není nutně ohrožen děj snímku, jelikož stávající skladba, či píseň může být nahrazena jinou s podobnou tematikou a rytmickou stavbou hodící se k filmovému obrazu.

Největší důraz na filmovou hudbu, jako součást snímku, kladli skladatelé a filmoví producenti v Rusku. Zde byla Sergejem Michajlovičem Ejzenštejnem poprvé komponována skladba přímo pro film, jednalo se o němý (avšak ozvučený) počín s názvem Křižník Potěmkin (Броненосец Потемкин) z roku 1925. (Ratislav 2006; Matzner a kol. 1980).

V Rusku se využití filmové hudby vyvíjelo spolu s hudebními směry. Z tohoto hlediska se nejvýznamnějším hudebním směrem, který dokázal do kin přitáhnout více diváků, než samotný film, v němž zněl, stal ruský rock 80. let.

1.1 ROCK V RUSKU A V RUSKÝCH FILMECH

Podle encyklopedie krugosvet.ru se rocková hudba dostala do Sovětského svazu po Celosvětovém festivalu mládeže a studentů v roce 1957. Na začátku 60. let existoval rock v SSSR pololegálně. Pouze hudební gurmáni, kteří navázali kontakty se Západem, měli šanci získat gramofonové desky amerického R'n'B a britského Big beatu (hlavně Beatles a Rolling Stones).

V polovině 60. let se v SSSR začaly formovat první rockové skupiny např. *Slavjane (Славяне)*, *Stranniki (Странники)*, *Mify (Мифы)*, *Skomorochi (Скоморохи)* v Moskvě, *Avangard (Авангард)*, *Lesnyje brat'a (Лесные братья)* v Leningradu, *Pjesňary (Песняры)* v Minsku.

Aby si tyto skupiny zajistily přístup k posluchačům, byly nuceny vystupovat pod maskou sovětské estrády, jelikož komunistické vedení země, považovalo rockovou nebo všeobecně západní hudbu za hrozbu. Jakákoliv snaha o přejímání západních standardů byla tedy nepřipustná. Avšak rocková hudba se v SSSR rozšiřovala pololegálními způsoby. Šíření probíhalo také pomocí bratrských kanálů, což znamenalo, že povolená byla hudba a kultura bratrských socialistických zemí. Díky těmto kanálům byla v Rusku velmi populární skupina Skaldy z Polska. (Matzner a kol. 1980)

V encyklopedii krugosvet.ru je také uvedeno, že na konci 60. let byl zájem sovětské mládeže o anglicko-americkou rockovou hudbu masový. Touto hudbou, jejím poslechem, tvorbou či šířením vyjadřovali nejen studenti nespokojenost se státním

zřízením Ruska a hlavně s jeho komunistickým vedením. Ve školách a na univerzitách ve velkých městech vznikaly desítky amatérských rockových skupin (většinou kvartety; tři kytary a bubny), které hrály písně z produkce Beatles, Rolling Stones a dalších anglicko-amerických, či evropských skupin. V roce 1971 proběhl v SSSR historicky první rockový festival, na kterém se největšímu úspěchu těšily skupiny Skomorochov (Скоморохов) a Ariel (Ариэль).

Během 70. let rock zůstával na okraji sovětské hudební kultury, spolu s tvorbou tzv. bardů (pěvců) mezi něž patřili např. *Bulat Okudžava* (Булат Окуджава) a *Vladimir Vysockij* (Владимир Высоцкий). Šíření rocku pokračovalo na přelomu 70. a 80. let veřejnými vystoupeními rockových skupin pořádanými v aulách vysokých škol, v kulturních domech nebo v domácnostech. Díky neoficiálním koncertům v kulturních domech se rychle proslavili nové skupiny: Rubinovaja ataka (Рубиновая атака), Cvety (Цветы), Udačnoje priobretenije (Удачное приобретение), Araks (Аракс), Visokosnoje leto (Високосное лето) se svými převážně anglickými coververzemi mezinárodních hitů. (Matzner a kol. 1980; <http://www.krugosvet.ru>).

70. léta byla pro ruský rock velmi plodná. Právě v tomto období můžeme poprvé slyšet o jevu specifickém pro ruskou rockovou kulturu – magnitizdatu (магнитиздат). Magnitizdat byla výrobní a distribuční síť podomácku zhotovených nahrávek amatérských souborů, které byly distribuovány stovkám fanoušků. Magnitizdat se stal důležitým faktorem v rozvoji ruského rocku. Konkrétně přivedl ruské rockery ke složitým akustickým experimentům (např. zavedení smyčcových a dechových nástrojů, které nejsou pro rock typické).

Teprve ve druhé polovině 70. let pronikla západní populární hudba (včetně rockové) do SSSR zcela oficiálně, jelikož někteří z komunistických vůdců dospěli k názoru, že izolace společnosti v SSSR vůči vlivům západního světa není již dlouhodobě udržitelná.

Tehdy v zemi jediné nahrávací studio Melodie (Мелодия) začíná vydávat hudební výběry, na kterých se spolu s hity ze socialistických zemí objevily i hvězdy západního světa od Elvise Presleyho až po Toma Jonese. Na konci 70. let přijeli do SSSR na turné Cliff Richard, Elton John a Boney M. Současně začínají být i v televizi vysílány festivaly populární hudby. Na jaře roku 1980 probíhal festival Jarní rytmy-80 (Весенние ритмы-80), který byl označován jako tzv. sovětský Woodstock. Vystupovali na něm přední rockové skupiny z Moskvy a Leningradu. Dalším mocným katalyzátorem pro legalizaci rockové hudby se v roce 1980 staly Olympijské hry v Moskvě.

V roce 1981 byl v Leningradu založen první oficiální rockový klub v Rusku Rock-klub (Рок-клуб), který umožnil rockovým skupinám legální vystupování. O něco později byl v Moskvě založen produkční klub Rock-laboratoř (Рок-лаборатория). Kromě Moskvy a Leningradu se formovaly i jiné regionální školy, jako uralský rock, představovaný především sverdlovskými skupinami Urfin Džus (Урфин Джюс), Nautilus Pompilius (Наутилус Помпилиус), a sibiřský a vladivostocký rock. Činnost těchto klubů kontrolovaly vládní organizace, jako Komsomol, KGB i samotná Komunistická strana Sovětského svazu, které dohlížely na umělce, aby nezpívali pobuřující protisovětské písně. Zejména punk-rockerům bylo zakázáno na těchto místech vystupovat.

Na konci 80. let, na vrcholu Gorbačovovi perestrojky, kdy došlo k pozvolnému otevření trhu, bylo umožněno ruským rockovým skupinám pořádat velká úspěšná turné a legálně vydávat alba, což vedlo k jejich komercializaci. Byla vydána nejlepší alba hlavních rockových skupin Kino – Poslední hrdina (Кино - Последний герой), DDT – Získal jsem tuto roli (ДДТ – Я получил эту роль), Nautilus Pompilius – Odloučení, Kníže ticha (Наутилус Помпилиус – Разлука, Князь тишины) aj. V roce 1986 vyšlo v USA dvojalbum Red Wave se skladbami čtyř leningradských skupin Akvarium (Аквариум), Strannyje igrы (Странные игры), Alisa (Алиса) a Kino (Кино), což umožnilo ruským rockovým hudebníkům vystupovat v zahraničí.

Ruská rocková hudba 80. let se většinou omezovala pouze na kytaru, jednoduchý rytmus bicích a pozornost se spíše upínala na texty písní. Avšak na rozdíl od rockových špiček zbytku Evropy, které pro svou tvorbu využívaly a využívají převážně anglický jazyk, je v tomto ohledu ruský rock skutečně ruský. Na základě textů písní a melodií se ruský rock postupně propracoval až do filmu, kde dokresluje, či zcela určuje atmosféru snímku. (<http://www.krugosvet.ru>, Matzner a kol. 1980).

Prvním takovým snímkem je lehce komediální drama režiséra a scénaristy Sergeje Solovjova Assa (Acca, 1987). Podle Borise Barabanova se film se svou hudební složkou stal základním kinematografickým počinem ruského rocku. Ve snímku poprvé hrají členové rockových skupin ztvárňující tzv. cameo role (krátké účinkování známé osobnosti ve filmu; hrají sami sebe) především Viktor Coj (Виктор Цой) se skupinou Kino (Кино) a Sergej Ryženko (Сергей Рьженко). Hlavní roli (zpěváka Bananan) ztvárnil bubeník skupiny Kino Sergej Bugajev (Сергей Бугаев), kterému do zpívaných scén propůjčil hlas zmíněný Sergej Ryženko. I mimo plátno se ve filmu uplatňují hudební umělci. Muž, jenž měl na starosti hudební kompozici celého snímku, nebyl nikdo jiný než člen slavné skupiny Akvarium (Аквариум) Boris Grebenščikov (Борис Гребенщиков). ([http://ru.wikipedia.org/wiki/Асса_\(фильм\)](http://ru.wikipedia.org/wiki/Асса_(фильм))).

Podle časopisu Interview chtěl Solovjov pro hudbu ve svém filmu využít méně známé interprety. Undergroundový rock byl tedy jasnou volbou, a jak se později ukázalo i trefou do černého.

I když původně nepočítal se skupinou Kino, Bugajev (bubeník Kina) jej přemluvil k jejímu obsazení. Avšak největší část hudební produkce ve filmu obstaraly písně skupiny Akvarium (Idu na ty, Močalkin bljuz, Ploskost', Starik Kozlodojev a Gorod Zolotoj), hlavními hity se staly píseň VVS Alexandra Sinicyna a uskupení Sojuz Kompozitorov, a především pak závěrečná píseň Choču peremen (Chci změnu) skupiny Kino. (http://www.1000plastinok.net/VAR/Assa_1987/).

Assa je tedy v mnoha směrech (co se prolnutí filmu a hudby týče) skutečně revolučním snímkem. Nejenže Solovjov obsadil hudební interprety do filmových rolí a cameo rolí, a odhodlal se využít nepříliš známé umělce, ale dokonce přemluvil Viktora Coje, aby Kino nehrálo píseň Choču peremen (Хочу перемен) mimo potřeby filmu až do jeho premiéry.

I když je celá hudební stránka filmu velmi ceněná (možná na úkor snímku samotného), byla především tato píseň tím, co se zapříčinilo o masivní kasovní úspěch filmu, ale (a to je důležité) byl právě film Assa Sergeje Solovjova přesně tím, co umožnilo písni Choču peremen stát se neoficiální ruskou hymnou období perestrojky a následného převratu v SSSR.

O něco menší úspěch pak měla i píseň A. Sinicyna, kterou si vzali za svou též neoficiální hymnu sovětských vojenství letci. Solovjov tedy dosáhl revolučního prolnutí filmu a hudby nejen na úrovni děje, ale i na úrovni společenské, kdy se film a hudba proslavili navzájem. Dokonce známá skupina Akvarium se stala ještě známější, a Solovjov měl dokonale připravené publikum pro další snímek Černá růže – symbol smutku, Červená růže – symbol lásky (Черная роза - эмблема печали, Красная роза – эмблема любви, 1989), jenž byl druhou částí trilogie počínající Assou a znovu v něm využil hudby skupiny Akvarium. (Полярникова 2010).

Tak byly hudbou, stále silněji prosakující do ruské společnosti od 60. let 20. století, a filmy Sergeje Solovjova vystavěny pevné základy, na nichž založil režisér Alexej Balabanov (Алексей Балабанов) kompozici svých snímků Bratr a Bratr 2 (Брат, Брат 2).

(<http://www.ugranov.ru/2014/03/04/сергей-соловьев-президент-фестиваля-2/>).

PRAKTICKÁ ČÁST

2. HUDBA VE FILMU BRATR

V této kapitole se zabývám vývojem tvorby A. Balabanova, a to v podkapitole 2.1. V podkapitole 2.2 uvádím informace o skupině Nautilus Pompilius a o její cestě do filmu. Kapitola 2.3 se zabývá rozbořem vztahu hudba-děj ve filmu Bratr. Poslední podkapitola je věnována vývoji hlavního hrdiny a jeho psychologii.

2.1 VZESTUP ALEXEJE BALABANOVA

Z rozhovoru se S. Solovjovem je patrné, že se s Alexejem Balabanovem osobně setkával, jako přednášející na Vyšších kurzech scénáristiky a režie. Tenkrát Balabanov Solovjovi vyjádřil obdiv za film Assa a dokonce mu vyčetl, že stejný počín chtěl natočit on sám, a že již shromážděné podklady pro zmíněné dílo může vyhodit do koše. Nicméně Solovjov byl pro Balabanova vzorem a žijící filmařskou legendou.

V roce 1987 režíroval Balabanov svůj první snímek *Dříve to bylo jiné* (Раньше было другое время), jenž připomíná Assu využitím role cameo, obsazené Balabanovovým přítelem Vjačeslavem Butusovem ze skupiny Nautilus Pompilius (dále N. P.), do jejichž hudby je děj snímku promítán. Šlo o kratší studentský počín, jehož scénář vycházel z výše uvedených podkladů. Skupinu N. P. si Balabanov vybral nejen díky své známosti s Butusovem (oba pocházeli ze Sverdlovsku – současný Jekatěrinburg), ale i kvůli zálibě v ruské rockové tvorbě.

Butusov jednou vysvětlil svůj vztah k Balabanovi slovy: „Znali jsme se již dávno a pomáhali jsme jeden druhému. Také jsme kdysi jako jedna společnost žili – muzikanti, filmaři, umělci.“ (<http://www.ugranov.ru/2014/03/04/сергей-соловьев-президент-фестиваля-2/>)

V roce 1990 Balabanov absolvoval zmíněné kurzy a o rok později natočil svůj první celovečerní film *Šťastné dny* (Счастливые дни), který publikum a kritikové přijali vlažně. Rok 1994 naznačil, že tento režisér svým celovečerním debutem neskončil, když za film *Zámek* (Замок) dostal nejvýznamnější ruské filmové ocenění Nika (Ника).

Na komerční úspěch však tento stále známější filmař čekal až do roku 1997, kdy na plátna kin vstoupil kriminální film Bratr. (<http://alekseymbalabanov.ru>).

Balabanov věděl, že chce-li svou tvorbu přiblížit masovému publiku, musí vhodné téma podtrhnout vhodným hudebním podkladem. Na tuto myšlenku jej přivedlo ohlédnutí za rokem 1987 (Assa, Dříve to bylo jiné). Pro výběr hudební složky snímku využil svou zkušenost z natáčení školního debutu a hudebních videoklipů ruské rockové scény.

Z této praxe vzešlo dílo Bratr. Podobně jako Solovjov použil pro většinu podkladů hudbu skupiny Akvarium, přibral si Balabanov ke spolupráci na snímku opět Vjačeslava Butusova se skupinou N. P.. Oproti Solovjovově Asse dosáhlo spojení Balabanov - Butusov ještě většího propojení mezi hudbou a filmovým dějem. Hudba v tomto filmu totiž děj nejen dokresluje, ale svými texty vysvětluje povahu hlavního hrdiny a komentuje jeho činy. (kinoart.ru/ru/archive/2000/08/n8-article2)

2.2 FENOMÉN NAUTILUS POMPILIUS

Podle oficiálních stránek skupiny Nautilus Pompilius kapela oficiálně vznikla v letech 1982 – 1983 ve Sverdlovsku (nyní Jekatěrinburg). Dřívější spolužáci Vjačeslav Butusov a Dmitrij Umeckij již dříve hráli a zpívali na tanečních zábavách písně především západních interpretů. Až v roce 1982 napsali své vlastní písně, které však nahráli až v roce 1983 s pomocí lídra skupiny Urfin Džus Alexandra Pantykina a vydali na prvním nepříliš úspěšném albu Přejezd (Переезд).

V tomtéž roce se Butusov seznámil s Iljou Kormilcevem a společně vymysleli název skupiny. Přídomek Pompilius vznikl z latinského názvu měkkýše, který při rozmnožování odděluje část svého těla, jako symbolické vyjádření již nahrané skladby s názvem Uřežu kousek sebe (Я отрезаю от себя части).

Skutečný zrod skupiny N. P. přichází teprve na podzim roku 1985 s rozvojem spolupráce mezi Butusovem a básníkem Kormilcevem, a to po nahrání alba Neviditelný (Невидимка). 26. října 1985 poprvé koncertovali ve svém rodném městě; koncert skončil fiaskem kvůli špatnému zvuku a nezkušenosti skupiny. 5. září 1986 skupina poprvé představila publiku novou image – pomalé pohyby, imitace uniforem a mírný klaunský make-up. V tomtéž roce se po vydání alba Odloučení (Разлука) stal N. P. skupinou celosovětského významu. Další dva roky formace upevňovala své postavení na sovětské scéně a získávala si stále větší popularitu. V roce 1988 na vrcholu slávy N. P. se Umecký rozhodl skupinu opustit, to vedlo Butusova k rozpuštění Nautilusu a přechodnému ukončení jeho hudební dráhy.

Na konci roku 1989 se Butusov rozhodl přestěhovat do mekky původního ruského rocku – Leningradu (nyní Petrohrad). Ve velkoměstě našel motivaci pro znovuzrození skupiny N. P.. Původní styl s pitoreskními melodiemi a texty protknutými černým humorem vystřídal syrová kytara a ponuré texty rozjímající mezi životem a smrtí.

O rok později se do Leningradu přestěhoval i Butusovův dlouholetý přítel režisér Alexej O. Balabanov a vzájemná spolupráce započatá v rodném Sverdlovsku mohla pokračovat. V nové sestavě debutuje Nautilus s albem Narodivší se tuto noc (Родившийся в эту ночь) v roce 1991 a na sklonku téhož roku začala natáčet druhý ročník Cizí Země (Чужая Земля). Skupina se stylově vytříbila. Nová sestava přišla v novém stylu. Punk-rockové a alternativní texty vystřídaly temné přemýšlivé texty zasazené do gothic-rockové hudby. Všechno stále řídili Kormilcev s Butusovem, který využil umění svého přítele Balabanova k natočení několika videoklipů (mimo jiné k písni Čistý běs; Чистый бес).

Nautilus v petrohradské sestavě ztratil mnoho fanoušků původní kapely. Návrat na vrchol přišel v roce 1994 s albem Titanic (Титаник), které se dostalo do Top-10 nejlepších ruských alb a kapela obsadila 2. místo v hitparádě Moskevský Komsomolec. Butusov s Kormilcevem se zařadili mezi 3 nejlepší rockové zpěváky a textaře.

Po Titanicu vydali N. P. ve stejném roce výběr Naugad (Наугад), o rok později plnohodnotné album Člověk bez jména (Человек без имени) a v roce 1996 vyšel počín Křídla (Крылья). V roce 1997 vydala skupina druhý výběr dosud nenahraných skladeb Atlantida (Атлантида) a také své poslední album Jablokitaĭ (Яблокитаĭ), ze kterého pochází čtyři skladby použité ve filmu Bratr.

2.3 DĚJ SNÍMKU BRATR

Děj snímku Bratr je promítnut do doby po 1. rusko - čečenské válce. V roce 1997 se mladý válečný veterán Danila Bagrov (Sergej Bodrov) vrací domů. Během návratu se ocitá přímo uprostřed natáčení videoklipu k písni skupiny Nautilus Pompilius Křídla (Крылья; Крылья 1996, Н. П.) jejíž tóny ilustrují již první filmový záběr a píseň samotná symbolizuje ztrátu iluzí vojáka ve válce a jeho smíření se s nutností lidské smrti (viz Příloha č.1) Danila se zde dostane do konfliktu s ochrankou a končí na policejní stanici. Policie jej propustí s podmínkou, že si do týdne najde zaměstnání a hrdina se tak konečně může po vojně vrátit ke své matce. Emočně vyprahlý veterán však doma nenalezne vytoužený klid a odpočinek, jelikož na něj matka neustále naléhá, aby jel do Petrohradu za bratrem Viktorem, kterému se ve velkoměstě daří dobře, a nechal si pomoci s hledáním práce.

Po příjezdu do Petrohradu Danila pozoruje ruch velkoměstských ulic za znění písni Lidé na vrcholu (Люди на холме; Яблокитаĭ 1997, Н. П.), která symbolizuje cestu za lepším životem (viz Příloha č.1). Když bratra nezastihne doma, vydá se na prohlídku města, kde zachrání bezdomovce, který prodává na ulici veteš, před vyděračem, jemuž následně vezme revolver. Bezdomovec Hoffmann se pak stane Danilovým průvodcem a rádcem během celého snímku. Hrdina také shání poslední album skupiny Nautilus Pompilius, jelikož se mu jejich hudba líbí a poslouchal ji na vojně. Díky discmanu pak prochází příběhem s osobním soundtrackem. Setká se s mladou dívkou jménem Ket, která se s ním dá do řeči a on si ji oblíbí.

Po spojení s bratrem hrdina zjistí, že si Viktor vydělává jako nájemný vrah. Starší bratr Danilu přivítá s otevřenou náručí a dá mu peníze na oblečení a pronájem bytu, Danilovu radost provází skladba s názvem Když prší (Во время дождя; Яблокитай). Viktor si je vědom, že zadavatel jeho příští práce (místní mafián) na něj chystá past a přesvědčuje Danilu, aby vraždu provedl za něj. Jedná se o zabití čečenského teroristy a Viktor apeluje na Danilovo vlastenectví. Ten se nechá přemluvit, pronajme si byt a s využitím zkušeností z války si upraví municí a zbraň, přičemž poslouchá skladbu Něžný Vampír (Нежный Вампир; Яблокитай 1997, Н. П.).

Ztotožňuji se s názorem E. V. Kornějevy, která tvrdí, že se v textu rozvíjí motiv smrti. Samotný název tomu nasvědčuje. Zastoupení vampírů jako nemrtvých, ale žijících a ničících ostatní se přirozeně vztahuje k tématu umírání. Vampíři jsou „nečistí“ zesnulí zločinci, sebevrazi, kteří zemřeli předčasně na kousnutí upírem. Nicméně v tomto textu lyrický hrdina – upír – představuje spásu pro toho, komu jsou jeho slova určeny. Spásou od tohoto světa je změna na upíra. Danila se s tímto textem ztotožňuje, protože i on se vždy, když dostane úkol od bratra, mění. Mění se na banditu, avšak se svým vlastním přesvědčením, že koná dobro, a spasí svět od zla. (viz Příloha č. 1)

Hrdina úkol splní. Scénu doprovází píseň Matka Bohů (Матерь Богов; Атлантида 1997, Н. П.), která svým textem popisuje situaci v Petrohradě a Danilovu víru, že vražda Čečence změní svět k lepšímu. Skladba též rytmicky doprovází honičku a přestřelku s mafiány (viz Příloha č. 1). A když si jde Danila pronajmout byt, tak zaznívájí tato slova z písně Vymyslel jsem si tě (Я придумал тебя): „vstoupíš do tohoto domu“. (<http://butusov-art.livejournal.com/47949.html>)

Při útěku před zločinci, kteří číhali na jeho bratra, se Danila seznamuje s vdanou řidičkou nákladní tramvaje Světou, která mu pomůže do bezpečí. Později mezi nimi vzniká milenecký vztah.

Postřelený Danila onemocní a po uzdravení se vydává na nákupy plný síly, při tom jej doprovází opět píseň Matka bohů, tentokrát pouze v roli podkladu jako instrumentální skladba bez textu. Mezitím mafie zjišťuje, zda Světa neví, kde by mohl její nedávný pasažér být. Žena však odpoví negativně a boss jí s výhružkou opouští. Poté se dají Danila se Světou dohromady a začnou spolu chodit, o mnoho mladší hlavní hrdina vezme přítelkyni na koncert skupiny Nautilus Pompilius, v této scéně je naživo hraná píseň Klap Klap (Хлоп Хлоп; Разлука 1986, Н. П.).

Viktor mu volá a domluví s ním předání peněz za odvedenou práci. Jakmile Danila obdrží peníze, jde koupit video přehrávač, aby si mohl u Světy pustit jubilejní koncert N. P., ve filmu zastoupený písní Těkává Fregata (Летучий Фрегат; Переезд 1983, Н. П.).

Pak Světa odchází do práce a Danila se v jejím bytě setkává s manželem své přítelkyně, tomu dá pěsti a vezme mu klíče, přičemž jej varuje, aby se nikdy nevracel, pod pohrůzkou smrti. Hrdina se potřebuje odreagovat, proto se spojí s Ket, a ta ho vezme na párty. Zde se Danila opije a ráno jej probouzí telefon od bratra, který potřebuje, aby za něj opět vzal další práci. Neposkytne hrdinovi bližší informace, ale ten přesto přijímá. Po setkání se spolupracovníky (zločinci) se Danila dozví, že mají najít nějakého muže. Vloupají se k němu do bytu, kde je pouze spolubydlící hledaného a ten jim řekne, že jejich cíl šel pouze někam pro vodku a brzy se vrátí. Danila je v bytě nervózní, jelikož tam nehraje žádná hudba.

Na byt omylem zazvoní režisér Stěpa, který si spletl poschodí. Vrahové jej však zadrží v bytě, ale netrvá dlouho a další, kdo si byty splete, není nikdo jiný než Vjačeslav Butusov, toho však zavolají přátelé ze správného podlaží. Danila se po chvíli vydá za svým idolem a pod záminkou, že shání prášek od bolesti hlavy se dostane do slavné společnosti. V bytě je mimo V. Butusova i Nast'a Poljeva, která hraje na kytaru a zpívá píseň Jen tak (Даром; OCT Брат 1997), jež symbolizuje Danilovo štěstí ke kterému přišel jen tak a kontrast mezi jeho náhodným setkáním s Butusovem a zločinným posláním o patro níže (viz Příloha č.1).

Když se hlavní hrdina vrátí do bytu hledaného, zjistí, že jeho kolegové cíl i nevinného spolubydlícího zastřelili, to se neshoduje s Danilovým chápáním spravedlnosti, a proto zbabělé zločince zabije. Poté si v klidu sedne k vystrašenému režisérovi a konverzuje s ním o dění v bytě o patro výš a o novém CD N. P. Jablokitaj. Následně se za pomoci vystrašeného režiséra Stěpy zbaví těl mafiánů, což doprovází skladba Lidé na vrcholu, která v tomto případě ironizuje postavení mafiánů a podtrhuje jejich smrt. Pak oba navštíví Danilova přítele Hoffmanna a ostatní bezdomovce.

Zatímco Danila plní své povinnosti Světu navštíví mafiánský boss se dvěma kumpány, jelikož má od Viktora informace, kde se hrdina zdržuje nejčastěji. Danila směřuje ke Světě, a když jej po cestě přepadne jeden ze zločinců, zachrání hlavnímu hrdinovi hudba doslova život. Když po něm totiž mafián vystřelí, zasáhne kulka přenosný CD přehrávač obsahující CD N. P. Jablokitaj právě, když Danilovi hraje píseň Něžný Vampír, která určuje povahu této postavy.

Mladý Bagrov spěchá za přítelkyní, nachází ji znásilněnou a zbitou, a poprvé za celý film projeví emoce tím, že ze vzteku praští do stolu. Okamžitě je mu jasné, že mafiány na jeho stopu musela přivést informace od Viktora, jenž jediný věděl o jeho vztahu se Světou. Danila si je jistý, že je bratr v ohrožení a v touze po pomstě se vydává do pronajatého bytu, kde od svého pronajímatele koupí brokovnici, kterou si doma za zvuku písně Černí ptáci (Черные птицы; Родившийся в эту ночь 1991) upravuje. Skladba přesně charakterizuje stav Danilovy mysli. Odráží jeho touhu zabít, jeho neúplatnost a přímočarou rozhodnost, se kterou chce pomstít Světu a zachránit svého bratra (viz Příloha č. 1). Vydává se k Viktorovi, kde nemilosrdně popraví všechny mafiány. Vezme peníze a zničeného bratra přesvědčí, aby odjel k mámě, a dá mu část peněz na cestu a pro matku.

Sám se pak vydává za přítelkyní Světou, kterou zastihne v hádce s manželem, toho postřelí, protože vidí, jak ji bije. Danila chce, aby s ním odjela, ale žena odmítá a zůstává se svým mužem. Danila za doprovodu písně Šelma (Зверь; Титаник 1994 Н. П.), která odráží svým textem jeho bolest a pocit marnosti (viz Příloha č. 1), odchází hledat kamarádku Ket. Mezitím se rozloučí s přítelem Hoffmannem a poté, co ji najde i s bezstarostnou dívkou.

Danila opouští Petrohrad sám a po cestě stopuje. Zastaví mu nákladní automobil a hrdina při rozhovoru s řidičem odhalí svůj plán jet do Moskvy. Požádá jej, zda by si mohl pustit hudbu a s posledními záběry filmu zní poslední skladba, slibující nové naděje a symbolizující cestu k lepšímu životu. Onou písní je opět Lidé na vrcholu, která při odjezdu z Petrohradu vyjadřuje stejné poselství jako při Danilovu příjezdu do tohoto města. (<http://butusov-art.livejournal.com/47949.html>), (<http://kinoart.ru/ru/archive/2000/08/n8-article2>)

Pro tuto práci je stěžejní popsat vývoj a psychologii hlavního hrdiny. Jak jsem dokázala výše v této kapitole, je totiž hudba ve filmu Bratr úzce spjatá právě s postavou Danily Bagrova, jelikož soundtrack pomáhá pochopit momentální náladu, pocity a činy mladého veterána.

2.3.1 VÝVOJ HLAVNÍHO HRDINY

Danila Bagrov je válečný veterán, který na vojně přišel o iluze o životě a ztotožňuje se s texty rockové kapely Nautilus Pompilius. Poslouchal její hudbu již v armádě a pokračuje v tom i ve snímku.

V souladu s mým přesvědčením je názor psychologa Ilji Strelca, podle kterého není Danila klasickým příkladem kladného hrdiny. Životní situace řeší nekomplikovaně a přímočaře na základě vlastní představy vojenské cti a spravedlnosti – při osvobození bratra nechá žít mafiánskou hlídku, která neprozradí Danilovu přítomnost, naproti tomu ostatní zločince popraví, i když poslechnou jeho příkaz, aby si lehli na zem a odhodili zbraně. Podle Strelca je Danila postava tipu Robina Hooda, jehož činy byly řízené emocemi a kontrolované přirozenou laskavostí.

Tento názor však nesdílí uznávaná kritička Natalija Sirivljaová, která ve srovnání hlavní postavy se zbabělým režisérem Stěpou (jehož povaha je podle ní inspirována vlastnostmi A. Balabanova) uvádí, že hrdina - nadčlověk Danila má demonstrovat, že pouze naprosto svobodný člověk oproštěný od společenských norem – od náboženství, morálky, zákona a psychologických předsudků, humanistických stereotypů, obav, strachu, frustrací atd. – se může stát silnějším, než všichni ostatní.

Jediná věc, která dává Danilovi smysl je hudba N. P., v jejích textech hrdina hledá sám sebe a na základě dějových skutečností se chladně stylizuje do role nemilosrdné smrti, tedy Něžného vampýra. Po vzoru Robina Hooda postava pomáhá blízkým, ale pokud jeho pomoc odmítnou, nenaléhá a nechává je jejich osudu.

Teorii Sirivljaové odpovídá i fakt, že po rozchodu se Světou, přes počáteční šok a trpkost podtrženou písní Šelma, se Danila oprostí od prožitků v Petrohradě a při cestě do Moskvy již s tóny další skladby žije pouze nadcházejícím očekáváním.

Ve filmu Bratr hledá podle kritičky Sirivljaové hlavní hrdina smysl života – klade otázky starému bezdomovci – a srovnává své zkušenosti s vnímáním světa ostatních lidí. Podle bezdomovce Hoffmana je největší životní síla ve městě (čím větší město, tím větší síla), zatímco podle bratra Viktora a kamarádky Ket je největší síla v penězích. Danila neuznává ani jedno vysvětlení, jelikož se sám, ač chudý, postaví bohaté mafii a zvítězí. Mafie tu symbolizuje sílu města, takže hrdina vnímá i osobní vítězství nad druhou silou. Aby zjistil, je li větší město s větším bohatstvím silnější, vyrazí do Moskvy.

Kritička Sirivljaová označuje postavu Danily slovy: jistá, klidná síla. Hrdina se stal symbolem ruství a poptávka po jeho osudech byla enormně vysoká. Balabanov se tedy rozhodl vyprávět Danilův příběh dál.

3. HUDBA VE FILMU BRATR 2

Tato kapitola se zabývá v podkapitole 3.1 hudebními interprety, jejichž hudba se podílela na filmovém hudebním podkladu k snímku Bratr 2. Podkapitola 3.2 je věnována ději snímku a v podkapitole 3.2.1 zkoumám posun ve vývoji hlavního hrdiny od snímku Bratr k filmu Bratr 2.

3.1 HUDEBNÍ INTERPRETI

Pokračování příběhu Danily Bagrova uvedl Alexej Balabanov do kin v roce 2000. Do cameo role tentokrát obsadil popovou zpěvačku Irinu Saltykovou (Ирина Салтыкова). Oproti prvnímu snímku zde Balabanov použil jako filmovou hudbu více hudebních skupin (Nautilus Pompilius zde prezentuje pouze jednu skladbu). Tyto skupiny byly pop-rockové, v té době moderní. Režisér opět vybíral hudbu podle toho, co se mu líbilo.

Na tvorbě filmové hudby se tedy v Bratrovi 2 podíleli tyto skupiny a interpreti: Bi-2 (Би-2), Maša i medvědi (Маша и медведи), Аукцыон (Аукцион), Agata Kristi (Агата Кристи), Splin (Сплин), Танцы Минус (Танцы Минус), Čičerina (Чичерина), La Manš (Ла Манш), Krematorij (Крематорий), Okean Elzi (Океан Елзи), Smyslovyje galljucinacii (Смысловые Галлюцинации), Zemfira (Земфира), Vjačeslav Butusov (Вячеслав Бутусов) a Nautilus Pompilius (Наутилус Помпилиус).

Nejvíce skladeb, které byly použity do druhého dílu snímku, nahrála běloruská skupina Bi-2. Podle oficiálních internetových stránek www.bdva.ru byla tato formace založena roku 1989 v Minsku, jako důsledek spolupráce Alexandra Umana (Александр Уман) s Igorem Bortnikem (Игор Бортник).

Skupina poprvé odehrála koncert po názvem Bi-2 v roce 1989. Poté uskupení absolvovalo úspěšné turné po celém Bělorusku, čímž se dostalo do povědomí veřejnosti.

V roce 1991 došlo k polorozpadu skupiny a až v roce 2000 došlo k jejímu comebacku, když se objevila na soundtracku filmu Bratr 2. Ve zmiňovaném snímku vystupuje uskupení na koncertě ve spojených státech, kde zaznívá píseň Plukovníkovi nikdo neodpovídá (Полковнику никто не отвечает). Dále můžeme ve filmu slyšet jejich

písň Varvara (Варвара) a Štěstí (Счастье), které vyšly spolu s první zmiňovanou skladbou na albu s názvem Bi-2 v roce 2000 až po vydání soundtracku k Bratrovi 2.

Další skupina znějící ve filmu je Maša i medvědi založená roku 1997 ve městě Krasnodar Mašou Makarovou, jako součást hudebního podkladu byla pro film dva vybrána píseň této skupiny pod názvem Země (Земля) z alba Кам? (Куда?), které vyšlo v roce 2000 (ještě před premiérou filmu Bratr 2).

Seskupení Aukcyon, od kterého si režisér Balabanov vybral pro svůj film píseň Cesta (Дорога) bylo založeno v roce 1978 Leonidem Fjodorovem v Petrohradě a stalo se průkopníkem moderního rocku v Rusku.

Skupina Agata Kristi vznikla v roce 1988 v Jekatěrinburgu a spolu s N. P., se stala kultovní rockovou kapelou reprezentující „uralskou školu“. Skupina dosáhla mnoha úspěchů na světových festivalech a získala několik významných ocenění, především cenu WMA jako nejprodávanější ruská skupina. Ve filmu však byla použita pouze jediná píseň této kapely – Tajemství (Секрет) z alba Майн Кайф? (Майн Кайф?), které vyšlo v roce 2000. Avšak do snímku se dostal jako sólista i jeden ze členů této skupiny Vadim Samojlov, když byla vybrána i jeho sólová píseň Nikdy (Никогда) ze stejného alba jako výše uvedená skladba.

V roce 1997 se na ruské hudební scéně objevila sólová popová zpěvačka Zemfira, oproti výše jmenovaným uskupením však nedisponovala bohatou historií a film Bratr 2, v němž zazněla její píseň Hledala jsem (Искала) z alba Опусти ми má lásko (Прости меня моя любовь) z roku 2000, jí pomohl k pozdější slávě.

Nová vlna rockových skupin, které vznikly po pádu SSSR je ve snímku reprezentována ruským uskupením Splin, založeným v roce 1994. Skupině se podařilo dostat i na místo předskokana jedné z nejslavnějších rockových legend světové hudby The Rolling Stones. Splin je ve filmu zastoupen skladbou Překonej své hranice (Гни свою линию), která vyšla pouze na soundtracku k dílu Bratr 2.

Také se dostala řada i na Nautilus Pompilius s písní (ve spolupráci s dětským sborem) Sbohem, Ameriko! (Гудбай, Америка) z alba Neviditelný (Невидимка) nahraného roku 1985. Vjačeslav Butusov se prezentoval sólem Gibraltar / Labrador (Гибралтар / Лабрадор). Tato píseň byla nahraná pro projekt Terarium (Терариум; 1997) Borise Grebenščikova

Skupina Tancy minus, vedená Slavou Pětkunem od roku 1996, dostala možnost pro přispění dvěma písněmi – Jdu (Иду) a Město (Город), první skladba vyšla na soundtracku k filmu a druhá byla později doplněna v reedici tohoto alba.

Uskupení Čičerina, nazvané podle jména vokalistky Julie Čičeriny (narozené v Jekatěrinburgu), vzniklo v roce 1999 a proslavilo se nahráním singlu Tu-lu-la (Ту-лу-ла), které je součástí hudby ve snímku Bratr 2.

Součástí filmové hudby ve filmu je také skupina La Manš, která byla založena roku 1998 bývalými členy uskupení RARA AVIZ. Ve snímku je prezentována písní Pohled (Погляд) z alba Země (Земля) z roku 2000.

Další pro film vybranou písní byl hit Katmandu z alba Tři zdroje (Три источника; 2000) od jedné z vedoucích skupin sovětské rockové scény Krematorij, která byla založena roku 1983 v Moskvě.

Ukrajinské interprety zde zastupuje skupina Okean Elzi s legendárním vokalistou Svjatoslavem Vakarčukem, založená v r. 1994, dvěma písněmi Kavačaj (Кавачай) a Když tu nejsi (Коли тебе нема) z alba Jananěbibuv (Янанебібув; 2000).

Smyslovyje galljucinacii, ruská skupina z Jekatěrinburgu, existuje od r. 1989. Ve snímku jsou použity jejich singly Věčně mladý (Вечно молодой; 2000) a Růžové brýle (Розовые очки; 1999) vydané na soundtracku k filmu Bratr 2.

Ve snímku byl také využit ústřední motiv z baletu Labutí jezero (Лебединое озеро) skladatele Petra Iljiče Čajkovského.

Na rozdíl od prvního snímku, kdy byla hudba vybrána k dokreslení děje, pochopení hlavního hrdiny, ale i toho co právě dělal, je v pokračování použito hudby pouze k přilákání diváka do kin na film, v němž zaznívají moderní populární skupiny. Hudební podklad ani texty písní nijak nekorespondují (až na dvě výjimky) s filmem ani s jeho hrdiny, a proto na rozdíl od předchozí kapitoly neaplikují písně do děje snímku. (Сиривля 2000)

3.2 DĚJ SNÍMKU BRATR 2

Hlavní hrdina Danila Bagrov na konci prvního dílu odjíždí z Petrohradu do Moskvy. Petrohrad je podle Balabanova symbolem reality a jemu vlastního města, kdežto Moskva je městem bankéřů a celebrit. Hlavní město je symbolem snů. A Danila se za svým snem vydává.

Na začátku druhého filmu se Danila setkává se svými bývalými spolubojovníky Konstantinem a Iljou. Jako hrdina čečenské války, je spolu s kamarády pozván do Tv studia k rozhovoru u příležitosti Konstantinova vyznamenání. Když Danila odchází z natáčení seznámí se se zpěvačkou Irinou Saltykovou. Postupně se s ní sblíží a dokonce se k ní i nastěhuje. Mezitím se doma hrdinův starší bratr Viktor dostává do sporu s matkou, tak jako Danilu v prvním snímku, posílá nyní Viktora, aby odjel do Moskvy za úspěšným mladším sourozencem.

Po Viktorově příjezdu dojde k zavraždění Konstantina Gromova, jednoho z Danilových bývalých spolubojovníků. Kost'ova smrt je zapříčiněna sporem jeho bratra, profesionálního hokejisty působícího v NHL, s americkým mafiánem Mennesou a jeho ukrajinským partnerem Bělkinem.

Jelikož Konstantin do problému zasvětil Danilu ještě před svou smrtí, rozhodne se mladší Bagrov společně s bratrem sjednat nápravu za oceánem. Kamarád Ilja jim pomůže získat pasy a zbraně, a oba bratři se doslova prostřílí přes mafii, která Danilu sleduje již z Petrohradu, až na letiště. V této scéně odpovídá hudební podklad a text písně ději filmu. Úryvek písně Plukovník, (Полковник) od skupiny Bi-2 „v první palebné linii“ («в линии огня») zcela odpovídá přestřelce, která se ve snímku odehrává (viz Příloha 2).

Hlavní hrdina tak novou válku rozpoutává za oceánem. Využívá svého styku s Irinou, a protože ví, že zpěvačce odposlouchávají telefon, tvrdí jí, že je u kamaráda v Moskvě. To Bělkinovi nahání strach a informuje Mennesu, že do Chicaga se za ním vypravil pouze starší Viktor, profesionální vrah z Petrohradu a pošle američanovi Viktorovu fotografii.

Kvůli utajení Danila necestuje rovnou do Chicaga. Letí na letiště do New Yorku a odtud pokračuje stopem do Chicaga za svým cílem. Po cestě se od řidiče kamionu učí základy angličtiny a získává poznatky o amerických zvyklostech.

Po příjezdu do nového města se seznamuje s ruskou prostitutkou Marilin, vlastním jménem Daša. Dostane se do konfliktu s jejím „pasákem“ a po výslechu na policejní stanici končí na ulici. Aby měl kde přespat, využije afro-americkou reportérku, které se vrhne pod vůz, ta jej vezme k sobě do bytu, jelikož Danila tvrdí, že je lékař a do nemocnice nepotřebuje. Osamělé reportérce působí Danilova přítomnost značné potěšení, takže jej u sebe v bytě nechá spát.

Zatímco Danila plánuje splnění svého cíle, kontaktuje Dmitrije Gromova a chystá se zjednat spravedlnost, jeho bratr Viktor se chopí nových příležitostí a v drahém obleku se stává opět tvrdým gangsterem; užívá si život ve společnosti žen a uspokojuje jej západní styl života, je doslova opilý novým úspěchem.

Danila Bagrov se dostane až k samotnému Menessovi, během čehož za sebou zanechá mnoho zabitých mafiánových podřízených, vysměje se podnikatelovu vnímání kapitalistických hodnot a označí jej za blázna, který se ocitl v ohrožení života i přes svůj značný majetek. Hlavní hrdina vyjedná nové podmínky pro hokejistu Dmitrije a přesvědčí Dašu, aby jej doprovodila zpět do vlasti a nechala tak život prostitutky za sebou.

Viktor, omámený úspěchem se rozhodne převzít rusko-ukrajinskou mafii a vystřelí její členy, načež je zatčen policií a určen k deportaci. Snímek pak končí na palubě letadla, kterým se Danila s Dašou vrací do Ruska. Druhým a posledním momentem, kdy hudba koresponduje s filmem je právě úplný závěr, kde zaznívá píseň skupiny Nautilus Pompilius Dopis na rozloučenou známá také jako Sbohem Ameriko! (Прощальное письмо; Гудбай Америка; Невидимка 1985; viz Příloha č. 2).

(http://new.deaf-club.ru/films_sub/boevik/4318-brat-2-s-russkimi-subtitrami-smotret-onlayn.html)

3.2.1 VÝVOJ HLAVNÍHO HRDINY

Ve filmu Bratr 2 se postava hlavního hrdiny nijak nemění, kromě toho, že Danila Bagrov filmem již neprochází se svým vlastním soundtrackem, ale pouze za doprovodu moderní hudby, která podle něj (v několika případech) nemá budoucnost. I navenek je stále stejný. Má stále stejný přehrávač, stejný velký pletený béžový svetr, stejnou černou bundu, vojenské boty i stejně nevinně dětský upřímný úsměv.

Hrdina však již během cesty do Moskvy zapomněl na události v Petrohradě. Všechno z minulosti jakoby vybledlo. Mrtvý Čečenec, znásilněná Světa, Ket, bezdomovci z luteránského hřbitova. Ale vrátili se mu vzpomínky o hrdinské rutině poslední války (pozoruhodná sociální citlivost hrdiny a autora samotného). Danila již neskrývá svou vojenskou minulost, naopak se svými kamarády o ní skromně vypráví v televizi.

Jelikož se shledal s přáteli, již není vlkem samotářem, není nejsilnější mezi slabými, není jediný zničený životem. Nyní má přátelský rodinný klan, jehož zájmy volají po ochraně a nenechávají hrdinu nečinně sedět.

Danila stále pomáhá svým blízkým, bezmezně je ochraňuje, životní situace řeší i nadále nekomplikovaně a přímočaře. Avšak oproti prvnímu snímku, kde bezdomovci klade filozofické otázky týkající se života a očekává od něj odpověď, nyní sám učí ostatní. Síla podle něj není ve městě, jak tvrdil jeho přítel Hoffmann, ani v penězích, jak tvrdí jeho bratr, ale v pravdě. (<http://kinoart.ru/ru/archive/2000/08/n8-article2>)

I když souhlasím se Sirivljaovou, že v tomto snímku je zřetelná snaha o západní styl akčního filmu a hudba je zde využita především jako nástroj pro nalákání diváka na jména známých skupin, existuje zde významná paralela mezi filmem a ruskou rockovou hudbou a životem A. Balabanova a V. Butusova. Touto paralelou je schéma cesty hlavního hrdiny a jeho bratra: Sverdlovsk – Petrohrad – Moskva – USA – Chicago a zpět do Ruska. I pořadí těchto míst se shoduje s pořadím měst, do kterých se dostali zmínění umělci.

4. SROVNÁNÍ VÝZNAMU HUDBY VE FILMECH BRATR A BRATR 2

V této, poslední, kapitole mé práce využiji pro přímou komparaci filmové hudby v závislosti na ději filmů aplikaci poznatků z předcházejících kapitol a jejich vložení do tabulky. V podkapitole 4.1 stručně zrekapituluji základní informace o filmech Bratr a Bratr 2. Ve druhé podkapitole pak uvedu zmíněnou tabulku a srovnání úspěšnosti filmů na základě zisku a vlivu použité hudby na tento faktor.

4.1 REKAPITULACE ZÁKLADNÍCH INFORMACÍ

Jak jsem již výše uvedla, hudební podklad pro film Alexeje Balabanova Bratr měl na starosti Vjačeslav Butusov (frontman skupiny Nautilus Pompilius). Veškerá filmová hudba zaznívající v tomto snímku je tvořena pouze výše uvedenou rockovou hudební skupinou.

Hudba ve filmu je užita nejen jako pouhý hudební podklad pro dokreslení děje, ale svými texty určuje a vysvětluje také charakter a činy hlavního hrdiny, se kterými je úzce spjata. Ve snímku byla použita hudba archivní.

Dílo Bratr natočené v roce 1997 jako nízkorozpočtový film se stalo kasovním trhákem a do dějin ruské kinematografie se zapsalo jako kultovní autorský snímek Alexeje Balabanova.

Pokračování filmu s názvem Bratr 2 přišlo do kin v roce 2000. Hudební podklad snímku tvořilo mnoho pop-rockových skupin a sólistů (mezi nimi i V. Butusov). Hudba v tomto filmu je též archivní a nenese žádný doplňující komentář k ději.

Písňe jsou do snímku zařazeny proto, že jsou moderní, aktuální, a automaticky uvádějí diváka do děje, který je současný a má tak působit. Podle kritičky Natalije Sirivljaové, s jejímž názorem se ztotožňuji, si touto hudbou chtěl Balabanov koupit diváky.

Film Bratr 2 díky svému velkému rozpočtu (2 miliony dolarů) nasadil vysokou laťku čistě technického provedení tohoto otevřeně mainstreamového filmu, avšak větší úspěch než film samotný, měl jeho soundtrack, který vyšel dokonce dvakrát. Podruhé rozšířený o písňe, které se na první CD nevešly. (Сиривля 2000)

4.2 KOMPARACE VLIVU HUDBY NA ÚSPĚŠNOST SNÍMKŮ BRATR A BRATR 2

Na základě poznatků z předchozích kapitol jsem vypracovala tabulku obsahující fakta zjištěná v této práci. Tato tabulka má přehledně definovat rozdíly mezi oběma filmy. Tyto rozdíly nám potom poslouží jako předměty pro porovnání vlivu hudby na úspěch filmů Bratr a Bratr 2.

Srovnání filmů Bratr a Bratr 2 z hlediska kasovního úspěchu v závislosti na hudební složce		
Název filmu	Bratr	Bratr 2
Rok premiéry	1997	2000
Režie	A. Balabanov	A. Balabanov
Hudební režie	V. Butusov	M. Bělovolov
Použitá hudba	Nautilus Pompilius	různí interpreti
Typ filmové hudby	archivní	archivní
Základní dějové linie	cesta, pomsta, hledání pravdy	cesta, pomsta, hledání pravdy
Pozitiva	hudební komentář,	vysoký rozpočet,
	uvěřitelný děj,	efekty,
	obsazení hlavních rolí	obsazení hlavních rolí
Negativa	nízký rozpočet,	brutální násilí v mnoha scénách,
	brutální násilí v některých scénách	prvoplánový děj,
		hudba téměř nekomentuje děj
Náklady	27 000 dolarů	1,5 mil. dolarů
Zisk	3 mil. dolarů	1,08 mil. dolarů
Čistý zisk	ANO	NE
Označení kultovní	ANO	NE

zdroj: vlastní

Jelikož jsou režisér, hlavní protagonisté a základní dějové linie u obou snímků totožné, jak vysvětlíme impozantní rozdíl v zisku, který jednotlivé filmy přinesly, či označení prvního Bratra jako kultovního počínu?

Vysvětlení jsem objevila právě ve zmíněných rozdílech. Jelikož vyšší rozpočet filmu Bratr 2, sliboval větší úspěšnost právě tohoto snímku, není pro odpověď na předcházející otázku relevantním ukazatelem. Naproti tomu se hudební složky obou zmíněných filmových děl liší natolik, že je lze, spolu s dobou uvedení na plátna kin použít jako podklady pro závěrečná srovnání.

Film *Bratr* tedy vyšel v r. 1997, krátce po ukončení konfliktu Ruska s Čečenskem. Hlavní hrdina je veteránem této války. Texty skupiny N. P. ilustrující činy a myšlenky hlavního hrdiny se tematicky věnují smrti a životní změně ze smrti vyplývající. Tato ponurá monotematicnost filmově-hudebního propojení a její aplikace do tradičních dějových linií vytvořila paralelu k realitě tehdejšího Ruska a jeho obyvatel. Domnívám se, že díky tomu a díky implantování hudby kultovní rockové kapely se *Bratr* stal kultovním ruským filmem.

Naproti tomu se *Bratr 2* dostal do kin v r. 2000. Na přelomu tisíciletí měl Balabanov podporu profesionálního štábu včetně hudebního režiséra. Druhý díl však nepřinesl očekávaný úspěch. Jedním z důvodů, patrným z tabulky, je výměna interpretů použité archivní hudby a především její aplikace (viz tab. *Negativa*). V tomto snímku oproti předchozí části zaznívá mnoho rozličných rockových, popových a pop rockových umělců bez dějově ilustrační funkce (pouze názvy některých skladeb souhlasí s několika filmovými lokacemi) a hudba nevykresluje ani vlastnosti hrdiny. Nepochybnost použité hudby se snímkem *Bratr 2* dokazuje i uvedený fakt, že se filmový soundtrack dočkal větší popularity než film samotný. Také u tohoto počínu nemohlo dojít k masovému ztotožnění se diváků s dějem, jelikož je jeho hlavní část přesunuta do USA a zaznívají i cizojazyčné písně.

Z hlediska významu hudby a snímku pro ruskou kinematografii je tedy podle zjištění uvedených v této i předchozích kapitolách důležitější snímek *Bratr*. Naproti tomu *Bratr 2* se stal významným pouze jako propagace východoevropských hudebních interpretů. Největším ukazatelem, jenž definuje film *Bratr* jako úspěšnější počín je neuvěřitelný peněžní zisk, kterého (na rozdíl od pokračování *Bratr 2*) snímek dosáhl i s minimálním vloženým kapitálem.

ZÁVĚR

Tato bakalářská práce se zabývala filmovou hudbou ve snímcích Alexeje Balabanova *Bratr a Bratr 2*. Cílem práce byla komparace vlivů filmové hudby na úspěch obou snímků v závislosti na určení kontextu hudba-děj. Srovnání jsem provedla pomocí rozboru aplikace textů na filmové scény. Bakalářská práce se skládá ze dvou stěžejních částí – teoretické a praktické. Teoretická část obsahuje jednu hlavní kapitolu a jednu podkapitolu.

V první kapitole, ve které jsem uvedla stručný vývoj filmové hudby, jsme mohli sledovat, jak její význam a význam zvukové složky ve filmu roste a zdokonalují se tvůrčí postupy již od vzniku němého filmu. V podkapitole bylo pojednáno o specifčnosti ruské rockové hudby a jejím pronikání do filmu, o které se zasloužil především režisér Sergej Solovjov snímkem *Assa* z roku 1987. Z tohoto autora pak čerpal inspiraci pro svá díla režisér Alexej Balabanov.

Materiál pro teoretickou část jsem čerpala především z knih „Tajemství filmové hudby“ (Pilka, 1960) a „Jak číst film“ (Monaco, 2006), ale i z dalších zdrojů uvedených v seznamu na konci práce. Informace o ruské rockové hudbě jsem čerpala z „Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby“ (Matzner a kol., 1980), a také z internetu, neboť tištěná literatura na toto téma u nás prakticky neexistuje, nebo je u nás nedostupná.

V praktické části jsem se soustředila na srovnání použití hudby v kontextu děje a vývoj hlavního hrdiny, který je pro toto téma velmi důležitý. Zaměřila jsem se také na srovnání výběru filmové hudby v obou snímcích.

Komparaci jsem prováděla na základě poznatků zjištěných v průběhu práce, které jsem uspořádala do tabulky ve čtvrté kapitole. Závěry, kterými jsem dosáhla splnění stanoveného cíle, jsou následující.

Film Bratr je z obou snímků tím úspěšnějším a výrazný podíl na tomto úspěchu má výběr hudby a její použití, jako dějového prostředku. I když je hudba ve filmu archivní, je implantována do děje v takové míře, že by bez jednotlivých písní nemohl děj fungovat. Domnívám se, že absence tohoto prvku pak měla vliv na neúspěch mnohem dražšího pokračování Bratr 2, což jsem dokázala v poslední kapitole této práce.

РЕЗЮМЕ

Предлагаемая бакалаврская дипломная работа занимается киномузыкой в фильмах Алексея Балабанова, Брат и Брат 2. Прежде чем я начну конкретно заниматься содержанием моей бакалаврской работы, я хотела бы в данном этапе объяснить выбор темы

Я выбрала данную тему, потому что я имела возможность посмотреть фильм Брат уже в первом курсе обучения в университете в рамках предмета Русское и советское кино, который преподавал магистр Александр Агапов. Еще в то время меня первый снимок о бывшем солдате заинтересовал, и не менее музыка, которая в нем прозвучала.

Цель моей бакалаврской дипломной работы состоит в том, чтобы определить, который из данных фильмов, известного кинорежиссера Алексея О. Балабанова, стал более успешным. В зависимости от того, какое влияние на успех имела музыкальная композиция в данных кинематографических произведениях. Я достигну цели определением основных факт об использованной музыке, и прежде всего взаимным сравнением полученных результатов, в зависимости от их использования во время создания фильмов Брат и Брат2.

Предлагаемая бакалаврская работа состоит из двух частей: теоретической и практической.

В первой главе теоретической части я занималась появлением киномузыки, которая (хотя совершенно неожиданно) возникла еще вместе с формированием немого фильма. Немой фильм был сопровожден (прямо в кинотеатрах) пианистом импровизатором, задачей которого было соответственно дополнять отдельные явления фильма музыкой, чтобы лучше показать атмосферу и эмоции фильма. Затем, в 1927 году, последовал спад немого кино, потому что мир наконец узнал звуковой фильм. Первая звуковая запись, музыки для данного фильма, была воспроизведена на специальную ленту. Но вышеупомянутый способ был не очень

удачный, так что музыка начала записываться на ленту наряду с фильмом. В последующие годы, киномузыка быстро развивалась, в зависимости от кинорежиссера и музыкального кинопродюсера.

Кроме того, я еще разделила киномузыку на два основных типа. Первым типом является киномузыка архивная (музыка, которая была создана первоначально для других, чем для фильма целей) и вторым типом является киномузыка оригинальная (музыка написана специально для фильма).

В первой главе я даже изобразила историю рок-музыки и ее развитие в России (точнее в СССР). Потому что было необходимо заранее определить данное музыкальное направление, которое для Вячеслава Бутусова и группы Наутилус Помпилиус, творчество которой является основой первого из вышеупомянутых снимков, характерен. Как я уже доказала, непосредственное влияние на развитие русской музыки, и прежде всего рок музыки, имела текущая перестройка, во время которой произошла трансформация русского общества, развалился Советский Союз и произошел переворот направленный против коммунистического правительства. Я здесь также сосредоточилась на негативные последствия перестройки в рамках развития русской музыки.

В конце первой главы я занималась проникновением российской рок-музыки в фильм, которое присуждают прежде всего кинорежиссеру Сергею Соловьеву и его фильму Асса, который был снят в 1987 году. Данный автор и фильм были вдохновением творчества режиссера Алексея Балабанова.

Основными источниками теоретической части являются книги „Tajemství filmové hudby“ (Pilka, 1960) и „Jak číst film“ (Monaco, 2006). Сведения о российской рок-музыке я получила из книги „Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby“ (Matzner a kol., 1980), а также из Интернета, потому что отпечатанная литература по данной теме у нас практически не существует, или у нас недоступна.

Практическая часть состоит из трех основных разделов.

В первом разделе, под названием „Hudba ve filmu Bratr“ я привела важные сведения о режиссере Алексее Балабанове. Киномузыку в снимке Брат создала, как я уже сказала, знаменитая роковая группа Наутилус Помпилиус с фронтменом Вячеславом Бутусовым (музыкальный кинопродюсер фильма).

Я проанализировала формирование данной группы, ее путь к вершине, последующий распад и ее возрождение, после которого она стала феноменом (не только в России). Я также в этой главе применила тексты песен в сюжет фильма Брат. В последнюю очередь, я описала развитие главного героя, которое является для данной темы очень важным.

Главный герой фильма Брат, Данила Багров, военный ветеран, который на войне потерял иллюзии о жизни и идентифицирует себя с текстами песен рок-группы Наутилус Помпилиус. Он слушал ее музыку уже в армии и продолжает ее слушать даже в фильме.

Согласно с моими убеждениями является мнение психолога Ильи Стрелца, в соответствии с которым Данила не является классическим примером положительного героя. Жизненные ситуации решает просто и прямо на основе его собственных идей воинской чести и справедливости. По словам Стрелца является Данила героем типа Робина Гуда, действия которого были вызваны эмоциями и контролированы естественной добротой.

Однако это мнение не разделяет уважаемый критик Наталя Сиривля, которая утверждает, что Данила Багров стал реализацией мазохистско-ницшеанских фантазий Алексея Балабанова о сильном герое. И что он призван был продемонстрировать, что лишь тот, кто полностью свободен от связей и норм сложившейся системы человеческого общежития — от религии и морали, закона и психологических предрассудков, гуманистических стереотипов, страхов, опасений, фрустраций и т.д., — способен стать сильнее всех.

В третьей главе я сосредоточилась на изложении основной информации о фильме Брат 2. Далее я занималась перечислением групп, участвующих в создании саундтрека к фильму, и описанием сюжета второго фильма. Как и в предыдущей главе, также здесь я описала развитие главного героя.

Во втором фильме герой никак не меняется, даже внешне: тот же плеер, тот же крупной вязки бежевый свитер, черная куртка, солдатские ботинки, все та же невинная, полудетская припухлость губ, открытая улыбка. Герой во время поездки в Москву уже забыл о событиях в Санкт Петербурге. Однако Данила уже не скрывает своего боевого прошлого, напротив, вместе с друзьями рассказывает об этом по телевизору, скромно отвечая на вопросы. И Данила теперь уже не одинокий волк, не единственный сильный среди слабых, ничтожных, сломленных жизнью обывателей, но член какого-то дружеско-родственного клана, интересы которого вызывают к защите, не давая герою сидеть без дела.

Данила постоянно помогает своим близким, беспредельно защищает их, жизненные ситуации решает непрерывно просто и прямо. Но по сравнению с первым фильмом, где бомжу задает философские вопросы, касающиеся жизни, и ожидает от него ответа, он теперь учит других. Сила по его словам, не в городе, как утверждал Данилу друг Гофманн, ни в деньгах, как утверждал его брат, но в правде.

В последней главе моей бакалаврской дипломной работы я использовала для прямого сравнения киномузыки, в зависимости от сюжета фильмов, применение знаний из всех предыдущих глав, и вставила их в таблицу.

Таблица наглядно изобразит различия между обоими фильмами. Данные различия служили мне в качестве предметов для сравнения влияния музыки на успех фильмов Брат и Брат 2.

Фильм Брат был издан в 1997 году, вскоре после завершения конфликта между Россией и Чечней. Главный герой является ветераном данной войны. Тексты песен группы Наутилус Помпилиус, иллюстрирующие действия и мысли главного героя, тематически посвящены смерти и жизненным изменениям. Такое мрачное монотематическое соединение фильма и музыки, и его применение в

традиционные сюжетные линии, сформировало параллели к реальной жизни в тогдашней России. Я думаю, что в следствие того, и благодаря имплантации музыки культовой рок-группы, стал Брат культовым российским фильмом.

Фильм Брат 2 был издан в 2000 году. На рубеже нового тысячелетия была у Балабанова поддержка профессиональной съемочной группы, включая звукорежиссера. Однако вторая часть не принесла ожидаемого успеха. Одной из причин, очевидных из таблицы, является обмен интерпретаторов использованной архивной музыки, и особенно ее применение. Музыка не иллюстрирует сюжет фильма, и даже не объясняет свойства героя. Отсутствие соединения музыки с фильмом Брат 2 подтверждает также факт, что саундтрек к фильму стал более популярным, чем сам фильм.

С точки зрения важности музыки и фильма для российского кинопроизводства является важнейшим фильм Брат. Напротив тому Брат 2 стал важным только как реклама российских музыкантов. Самым большим показателем, который определяет фильм в качестве успешного произведения, является невероятная денежная прибыль, которой (в отличие от продолжения Брат 2) фильм достигнул с минимальным капиталом.

Заключения, к которым я пришла, и таким образом выполнила определенную цель моей бакалаврской работы, следующие.

Фильм Брат является более успешным, чем Брат 2. На успех фильма в значительной степени влияет выбор музыки и ее использование в качестве сюжетного средства. Хотя музыка в фильме архивная, она имплантирована в действие в такой степени, что без песен, не смог бы сюжет существовать. Я считаю, что отсутствие этого элемента затем оказало влияние на неудачу намного более дорогого фильма Брат 2.

BIBLIOGRAFIE

LITERATURA

HŮRKA, Miroslav: *Estetika zvuku ve filmu*. Místo vydání neuvedeno: Filmový ústav, 1965, 96 s. + 31 s. příloha

KLUSÁK, Pavel: *101 největších alb pop-music (od Elvise k Radiohead)*, Praha: Albatros, 2008, 230 s., ISBN 80-00-01861-6

KUNA, Milan: *Zvuk a hudba ve filmu*. Praha: Panton, 1969, 268 s. + 16 s. příloha

MATZNER, A., POLEDŇÁK, I., WASSRBERGER, I. a kolektiv: *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby I*. Praha: Supraphon, 1980, 376 s.

MONACO, James: *Jak číst film*. Praha: Albatros, 2006, 740 s., ISBN: 80-00-01410-6

NÜNNING, Ansgar: *Lexikon teorie literatury a kultury*. Brno: HOST – vydavatelství, s.r.o., 2008, 912 s., ISBN: 978-80-7294-170-4

PILKA, Jiří: *Tajemství filmové hudby*. Praha: Orbis, 1960, 76 s.

POLEDŇÁK, Ivan a Ivan CAFOUREK: *Sondy do popu a rocku*. 1.vyd. Praha: H & H, 1992, 175 s. ISBN 80-85467-14-3

SADIE, S., TYRRELL J.: *The new Grove dictionary of music and musicians*. Volume 22, Russian Federation, ōII to Scotland, New York: Grove, 2001, 922 s., ISBN 0-333-60800-3

ŠROUFKOVÁ, M., VENCOVSKÁ, M., PLESKÝ, R.: *Rusko-český, česko-ruský slovník*. 2. vydání, Dobříš: LEDA, 2010, 1064 s., ISBN 978-80-7335-246-2

ELEKTRONICKÉ ZDROJE

OFICIÁLNÍ STRÁNKY ALEXEJE BALABANOVA [online]. 2013 [2013-13-2]. <[Http://alekseybalabanov.ru](http://alekseybalabanov.ru)>.

VOKRUG TV [online]. 2013 [2013-13-2]. <[Http://www.vokrug.tv/person/show/Aleksei_Balabanov/](http://www.vokrug.tv/person/show/Aleksei_Balabanov/)>.

OFICIÁLNÍ STRÁNKY NAUTILUS POMPILIUS [online]. 2013 [2013-12-2]. <[Http://www.nautilus.ru](http://www.nautilus.ru)>.

WHITE NAROD [online]. 2013 [2013-12-2]. <[Http://white.narod.ru/Text_about_NAU.html](http://white.narod.ru/Text_about_NAU.html)>.

ENCYKLOPEDIJE KRUGOSVET [online]. 2013 [2013-10-1].

<http://www.krugosvet.ru/enc/kultura_i_obrazovanie/muzyka/ROK-MUZIKA_V_ROSSII.html>.

MUSIC ABOUT [online]. 2013 [2013-10-1].

<<http://music-about.ru/zachem-nuzhna-muzyka-v-filme/>>.

DIPLOMOVÁ PRÁCE: Mgr. Michael Ratislav (2006). *Specifika filmové hudby*. Diplomová práce. Katedra hudební výchovy PedF MU, Brno [online]. 2013 [2013-5-1].

<http://is.muni.cz/th/53972/pedf_m/Diplomova_prace.txt>

FILM BRAT 2 [online]. 2013 [2013-5-1].

<<http://brat2.film.ru>>.

<http://new.deaf-club.ru/films_sub/boevik/4318-brat-2-s-russkimi-subtitrami-smotret-onlayn.html>.

FILM BRAT [online]. 2013 [2013-5-1].

<<http://brat2.film.ru>>.

<http://new.deaf-club.ru/films_sub/boevik/4314-brat-s-russkimi-subtitrami-film-smotret-onlayn-besplatno.html>.

KINOENCYKLOPEDIJE RUSKÉHO VLASTENECKÉHO FILMU [online].

2013 [2013-11-1].

<<http://seance.ru/category/names/balabanov-aleksey/>>.

ENCYKLOPEDIJE RUSKÝCH ROCKOVÝCH SKUPIN [online]. 2013 [2013-5-2].

<<http://russrock.ru>>.

OFICIÁLNÍ STRÁNKY INTERPRETŮ Z FILMU BRATR 2 [online]

2013 [2013-2/7-2].

<<http://www.chicherina.com/>>.

<<http://www.bdva.ru>>.

<<http://www.masha-i-medvedi.ru/about/index.phtml>>.

<<http://www.auktyon.ru/>>.

<<http://www.agata.ru/history/historyGr.php>>.

<<http://www.земфира.py>>.

<<http://www.splean.ru>>.

<<http://brat2.film.ru/la-manche.asp>>.

<<http://www.tancyminus.ru/bio>>.

<<http://www.okeanelzy.com>>.

DOKUMENTÁRNÍ FILM *Moje perestrojka*, (orig. *My perestroika*) režie Robin Hessman, 2010, Red Square Productions, informace www.myperestoika.com

FILM ASSA [online] 2014 [2014-5-2].

<[http://ru.wikipedia.org/wiki/Асса_\(фильм\)](http://ru.wikipedia.org/wiki/Асса_(фильм))>.

<http://www.1000plastinok.net/VAR/Assa_1987/>.

ROZHOVOR SE SOLOVJOVEM [online] 2014 [2014-6-2].

<<http://www.ugranov.ru/2014/03/04/сергей-соловьев-президент-фестиваля-2/>>

ČASOPIS ISSKUSTVO KINO [online] 2014 [2014-13-3].

Наталья Сирипля (2000): Братва. «Брат-2», режиссер Алексей Балабанов. Журнал Искусство Кино, № 8

<http://new.deaf-club.ru/films_sub/boevik/4314-brat-s-russkimi-subtitrami-film-smotret-onlayn-besplatno.html>.

ČASOPIS RUSKÁ ROCK POEZIE [online] 2014 [2014-7-3].

Е. В. Корнеева (2000): Система мотивов в альбоме группы Наутилус Помпилиус Яблокитай. Журнал Русская рок-поэзия: текст и контекст, № 4

<<http://cyberleninka.ru/article/n/sistema-motivov-v-albome-gruppy-nautilus-pompilius-yablokitay>>.

ČASOPIS INTERVIEW [online] 2014 [2014-7-3].

Полина Полярникова (2010): Асса, 11 фактов о фильме Асса. Журнал Интервью, июль-август 2010

<<http://menestreli.ws/stati/11-faktov-o-filme-assa.html>>.

Veškeré ruské texty jsou dle mého překladu.

PŘÍLOHY

Příloha č. 1 VYBRANÉ TEXTY PÍSNÍ Z FILMU BRATR (PŘEKLAD VLASTNÍ)

КРЫЛЬЯ (НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)

Ты снимаешь вечернее платье, стоя
лицом к стене,
Я вижу свежие шрамы на гладкой, как
бархат, спине.
Мне хочется плакать от боли или
забыться во сне.
Где твои крылья, которые так нравились
мне?

Где твои крылья, которые нравились
мне?

Где твои крылья, которые нравились
мне?

Когда-то у нас было время, теперь у нас
есть дела
Доказывать, что сильный жрет слабых,
доказывать, что сажа бела.
Мы все потеряли что-то на этой безумной
войне.
Кстати, где твои крылья, которые
нравились мне?

Где твои крылья, которые нравились
мне?

Где твои крылья, которые нравились
мне?

Я не спрашиваю, сколько у тебя денег, не
спрашиваю,

сколько

мужей.

Я вижу, ты боишься открытых окон и
верхних этажей.

И если завтра начнется пожар, и все
здание будет в огне,

Мы погибнем без этих крыльев, которые
нравились мне.

Где твои крылья, которые нравились
мне?

Где твои крылья, которые нравились
мне?

KŘÍDLA (NAUTILUS POMPILIUS)

Svlékáš si večerní šaty, stojíce tváří ke
stěně.
Vidím čerstvé šrámy na zádech hladkých jak
samet.
Chce se mi bolestí plakat nebo
se zapomenout ve snu.
Kde jsou tvá křídla, která
se mi tak líbila?

Kde jsou tvá křídla, která
se mi líbila?

Kde jsou tvá křídla, která
se mi tak líbila?

Kdysi jsme měli čas, nyní
máme co dělat.
Dokazovat, že silný žere
slabé, dokazovat, že jsou saze bílé.
My všichni jsme něco ztratili v této
zbytečné válce.
Sakra, kde jsou tvá křídla, která
se mi líbila?

Kde jsou tvá křídla, která
se mi tak líbila?

Kde jsou tvá křídla, která
se mi tak líbila?

Neptám se kolik máš
peněz,

kolik máš mužů.

Vidím, že se bojíš otevřených oken
a horních pater.

A jestli zítra začne požár, a
celá budova bude v plamenech,

my zemřeme bez těch křídel,
která se mi líbila.

Kde jsou tvá křídla, která
se mi líbila?

Kde jsou tvá křídla, která
se mi líbila?

**НЕЖНЫЙ ВАМПИР
(НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)**

Холоден ветер в открытом окне
Длинные тени лежат на столе
Я таинственный гость в
серебристом плаще
И ты знаешь зачем я явился к тебе

Дать тебе силу
Дать тебе власть
Целовать тебя в шею
Целовать тебя всласть
Как нежный вампир
Нежный вампир
Как невинный ребенок
Как нежный вампир
встань!

Подруги твои нюхают клей
С каждым днем они становятся
немного глупей
В этой стране вязкой как грязь
Ты можешь стать толстой
Ты можешь пропасть
Но я разожгу
Огонь твоих глаз
Я даю тебе силу
Я даю тебе власть
Я делаю тебя
Не такую как все
Как агнец на закланье
Я явился к тебе
И ты знаешь зачем...

**NĚŽNÝ VAMPÍR
(NAUTILUS POMPILIUS)**

Chladný vítr vane z okna
Dlouhé stíny leží na stole
Jsem tajemný host ve
stříbřitém plášti
A ty víš proč jsem se ti zjevil.

Dát ti sílu
Dát ti moc
Líbat tě na šíji
Líbat tě dosyta
Jako něžný vampír
Něžný vampír
Jako nevinné dítě
Jako něžný vampír
Vstaň!

Tvé kamarádky čichají lepidlo
S každým dnem
jsou houpejší
V této zemi slizké jako bahno
Můžeš ztloustnout
Můžeš zmizet
Ale já zažehnu
plameny v tvých očích
Dám ti sílu
Dám ti moc
Udělám z tebe
jinou než všechny jsou
Jako jehňata vedená na porážku
Já se ti zjevil
A ty víš proč...

МАТЕРЬ БОГОВ (НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)

Я открою тебе самый страшный секрет.
Я так долго молчал но теперь я готов.
Я Создатель всего что ты видишь вокруг.
А ты, моя радость, ты – мать богов.

Мать богов, мать богов...

Этот город убийц, город шлюх и воров
существует покуда мы верим в него.
А откроем глаза – и его уже нет
и мы снова стоим у начала веков.

Мать богов мы гуляли весь день
под мелким дождем, твои мокрые
джинсы лежат комком на полу.
Так возьмемся скорее за дело

мать богов, мать богов...

Мы в который уж раз создаем этот мир.
Ищем вновь имена для зверей и цветов,
несмотря ни на что побеждает любовь.
Так забьем и закурим, мать богов.
Я рождался сто раз и сто раз умирал.
Я заглядывал в карты – у дьявола нет
козырей, они входят в наш дом.
Но что они сделают нам?
Мы с тобою бессмертны.

Мать богов, мать богов...

Мать богов мы гуляли весь день
под мелким дождем, твои мокрые
джинсы лежат комком на полу.
Так возьмемся скорее за дело

мать богов, мать богов

Мать богов, мать богов...

MATKA BOHŮ (NAUTILUS POMPILIUS)

Odhalím ti to nejstrašnější tajemství.
Tak dlouho jsem mlčel, ale teď jsem
připraven. Jsem Stvořitel všeho co vidíš
okolo. A ty, má radosti, jsi matka bohů.

Matka bohů, matka bohů...

Toto město vrahů, šlapek a zlodějů
existuje, dokud v něj věříme.
Otevřeme oči a už tu není
a my znovu stojíme na začátku věků.

Matko bohů, chodili jsme celý den
v drobném dešti, tvé mokré džíný
leží smuchlané na podlaze.
Tak se dáme rychle do práce

matko bohů. matko bohů...

Po kolikáté už tvoříme tento svět.
Hledáme znovu jména zvířat a rostlin,
a přeže všechno vítězí láska.
Tak zapomeneme a zapálíme si, matko
bohů. Stokrát jsem se narodil a stokrát
umíral. Hleděl jsem do karet a ďábel nemá
trumf. Přicházejí do našeho domu.
Ale co nám udělají?
My s tebou jsme nesmrtelní.

Matko bohů, matko bohů...

Matko bohů, chodili jsme celý den
v drobném dešti, tvé mokré džíný
leží smuchlané na podlaze.
Tak se dáme rychle do práce

matko bohů, matko bohů

Matko bohů, matko bohů...

ЛЮДИ НА ХОЛМЕ (НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)

Мы лежим под одуванчиковым солнцем,
и под нами крутится-тся-ся земля.
Она больше чем моя голова.
В ней хватит места для тебя и меня.

Мы лежим на склоне холма.
Кверху ногами на склоне холма.
Люди на холме кричат и сходят с ума.
О том кто сидит на вершине холма.

Но у холма нет вершины,
у холма нет вершины.
Он круглый как эта земля.
У холма нет вершины,
у холма нет вершины.
Он круглый как эта земля.

Иногда мне кажется что я должен встать
и отнести тебя как дитя.
Броситься вместе с вершины холма,
так будет лучше для тебя и меня.
Но мы лежим на склоне холма
и мне кажется что это все ерунда.
Люди на холме кричат а сходят с ума,
разбиваются падая с вершины холма.

Но у холма нет вершины,
у холма нет вершины.
Об этом знаем ты и я.
Но у холма нет вершины,
у холма нет вершины.
Об этом знаем ты и я.

У холма нет вершины, у холма нет
вершины, у холма нет вершины – я
люблю тебя.

У холма нет вершины, у холма нет
вершины, у холма нет вершины – я
люблю тебя.

Я люблю тебя

LIDÉ NA VRCHOLU (NAUTILUS PPOMPILIUS)

Ležíme pod pampeliškovým nebem
a pod námi točí se-se-se země.
Je větší než má hlava.
Je v ní dost místa pro tebe a mě.

Ležíme na svahu kopce.
Nohama vzhůru na svahu kopce.
Lidé na kopci křičí a blázní.
O tom kdo sedí na vrcholu kopce.

Ale kopec nemá vrchol,
kopec nemá vrchol.
Je kulatý jako ta země.
ale kopec nemá vrchol,
kopec nemá vrchol.
Je kulatý jako ta země.

Někdy mi připadá, že bych měl vstát
a odnést tě jako dítě.
Vrhout se spolu z vrcholu kopce,
to pro nás bude lepší.
Ale ležíme na svahu kopce
a mně se zdá, že je to hloupost.
Lidé na kopci křičí a blázní,
rozbíjejí se jak padají z vrcholu kopce.

Ale kopec nemá vrchol,
kopec nemá vrchol.
To víme ty a já.
Ale kopec nemá vrchol,
kopec nemá vrchol.
To víme ty a já.

Kopec nemá vrchol, kopec nemá vrchol,
kopec nemá vrchol – miluji tě.

Kopec nemá vrchol, kopec nemá vrchol,
kopec nemá vrchol – miluji tě.

Miluji tě

ЧЕРНЫЕ ПТИЦЫ (НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)

Черные птицы слетают с луны.
Черные птицы, кошмарные сны.
Кружатся, кружатся всю ночь.
Ищут повсюду мою дочь.

Возьмите мое золото,
возьмите мое золото,
возьмите мое золото
и улетайте обратно.

Нам не нужно твое золото,
нам не нужно твое золото.
Заржавело твое золото
и повсюду на нем пятна.

Черные птицы из детских глаз
выключают черным клювом алмаз.
Алмаз унесут в черных когтях,
оставив в глазах черный угольный страх.

Возьмите мое царство,
возьмите мое царство,
возьмите мое царство
и возьмите мою корону.

Нам не нужно твое царство,
нам не нужно твое царство,
нам не нужно твое царство
и корона твоя из клена.

Возьмите тогда глаза мои,
возьмите тогда глаза мои,
возьмите тогда глаза мои,
чтоб они вас впредь не видали.

Нам уже не нужны глаза твои,
нам уже не нужны глаза твои.
Побывали уже в глазах твоих
и все, что нам нужно, взяли.

ČERNÍ PTÁCI (NAUTILUS POMPILIUS)

Černí ptáci slétají z luny.
Černí ptáci, noční můry.
Krouží, krouží celou noc.
Hledají všude mou dceru.

Veďte si mé zlato,
veďte si mé zlato,
veďte si mé zlato
a odleťte zpět.

Nepotřebujeme tvé zlato,
nepotřebujeme tvé zlato.
Tvé zlato zrezivělo
a všude na něm jsou skvrny.

Černí ptáci z dětských očí
vyklovou černým zobákem diamanty.
Diamanty odnesou v černých pařátech
a v očích zanechají černý uhelný strach.

Veďte si mé carství,
veďte si mé carství,
veďte si mé carství
a vezměte si mou korunu.

Nepotřebujeme tvé carství,
nepotřebujeme tvé carství,
nepotřebujeme tvé carství
a koruna tvá je z javoru.

Tak si vezměte mé oči,
tak si vezměte mé oči,
tak si vezměte mé oči,
aby vás nadále nevidali.

Již nepotřebujeme tvé oči,
již nepotřebujeme tvé oči.
Pobývali jsme již v tvých očích
a vše, co jsme potřebovali, jsme si vzali.

**ДАРОМ
(НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)**

Даром падают вода и снег с небес.
Даром видим облака и вечный лес.
Даром тени ходят по пятам моим.
Даром греет солнце, одевая мир.

Даром – пение дневных и мрачных птиц.
Даром – море-океаны без границ.
Даром выюги заметают колеи.
Даром мне даются ноченьки и дни.

Даром не стучится счастье в нашу дверь.
Даром не бранятся домовая и зверь.
Даром не клубится пыль из-под колес.
Даром не дается радости без слез.

Даром не рассечь волну сухим веслом.
Даром не скрутить судьбу тугим узлом.
Даром не лететь не развернув крыла.
Даром не настигнет цель стрела.

**JEN TAK
(NAUTILUS POMPILIUS)**

Jen tak padá voda a sníh z nebes.
Jen tak vidíme oblaka a věčný les.
Jen tak mám stíny v patách.
Jen tak hřeje slunce, oblékaje svět.

Zadarmo je zpěv denních a nočních ptáků.
Zadarmo jsou moře a oceány bez hranic.
Zadarmo vánice zasypávají koleje.
Zadarmo mám noci a dny.

Jen tak nám nezaklepe štěstí na dveře.
Jen tak se nehádá domovní a zvěř.
Jen tak se nevíří prach zpod kol.
Jen tak není radosti bez slz.

Jen tak nerozsekneš vlnu suchým pádlem.
Jen tak nesvážeš osud pevným uzlem.
Jen tak nepoletíš, když neroztáhneš křídla.
Jen tak nedosáhne cíle střela.

ЗВЕРЬ (НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)

Я смотрю в темноту, я вижу огни.
Это где-то в степи полыхает пожар.
Я вижу огни, вижу пламя костров.
Это значит, что здесь скрывается зверь.

Я гнался за ним столько лет, столько зим.
Я нашел его здесь в этой степи.
Слышу вой под собой, вижу слезы в
глазах. Это значит, что зверь
почувствовал страх. Я смотрю в тамноту,
я вижу огни. Это значит, где-то здесь
скрывается зверь.

Он, я знаю, не спит, слишком сильная
боль. Все горит, все кипит, пылает огонь.
Я даже знаю, как болит у зверя в груди.
Он идет, он хрипит, мне знаком этот
крик.

Я кружу в темноте, там, где слышится
смех. Это значит, что теперь зверю конец.
Я не буду ждать утра, чтоб не видеть, как
он, пробудившись ото сна, станет
другим.

Я не буду ждать утра, чтоб не тратить
больше сил. Смотри на звезду – она
теперь твоя. Искры тают в ночи, звезды
светят в пути, я лечу и мне грустно в этой
степи.

Он уже крепко спит – слишком сладкая
боль. Не горит, не горит, утихает огонь.
Когда утро взойдет, он с последней
звездой поднимется в путь, полетит вслед
за мной.

Когда утро вошло, успокоилась ночь.
Не грозила ничем, лишь отправилась
прочь. Он еще крепко спал, когда слабая
дрожь, мелькнула в груди, с неба
вылился дождь.

Он еще крепко спал, когда утро вошло.

Он еще крепко спал, когда утро вошло.

ŠELMA (NAUTILUS POMPILIUS)

Hledím do temnoty, vidím ohně.
To někde ve stepi plane oheň.
Vidím ohně, vidím plameny ohňů.
To znamená, že se zde skrývá šelma.

Hnal jsem se za ní tolik let, tolik zim.
Našel jsem ji tady v té stepi.
Slyším za sebou vytí, vidím slzy v očích.
To znamená, že šelma dostala strach.
Hledím do temnoty, vidím ohně, to
znamená, že někde tady
se skrývá šelma.

Já vím, že nespí, příliš silná bolest.
Vše hoří, vše vře, plápolá oheň.
Já vím jak šelmu bolí na hrudi.
Jde, sípe, znám tento křik.

Kroužím v temnotě, tam, kde je slyšet
smích. To znamená, že nyní je s šelmou
konec. Nebudu čekat do rána, abych neviděl,
jak se probudí ze sna a stane se někým
jiným.

Nebudu čekat do rána, abych neztratil
více sil. Podívej se na hvězdu – teď je tvoje.
Jiskry mizí v noci, hvězdy svítí na cestu,
já letím a je mi v téhle stepi smutno.

Už tvrdě spí – příliš sladká bolest.
Nehoří, nehoří, pohasíná oheň.
Až přijde ráno, s poslední hvězdou
se vydá na cestu, poletí přímo
za mnou.

Když přišlo ráno, uklidnila se noc.
Ničím nehrozila, jen odešla pryč.
Šelma ještě tvrdě spala, když se mi slabé
chvění mihlo hrudi, z nebe
se spustil déšť.

Ještě tvrdě spala, když přišlo ráno.

Ještě tvrdě spala, když přišlo ráno.

Пříloha č. 2 VYBRANÉ TEXTY PÍSNÍ Z FILMU BRATR 2 (PŘEKLAD VLASTNÍ)

**ТУ-ЛУ-ЛА
(ЮЛИЯ ЧИЧЕРИНА)**

Я стою на краю, на обрыве, над рекой.

Не могу пошевелить ни рукой, ни
головой. Защемило сердце мне,
в голове замкнуло.
Мне осталось только петь то,
что ветром в голову надуло.

Ту-лу-ла, ту-лу-ла, ту-ту-ту-лу-ла.
В голове моей замкнуло, ла-а.
Ту-лу-ла, ту-лу-ла, ту-ту-ту-лу-ла.
Ветром в голову надуло, ла-ла-ла-а.

Ты ушел от меня к рыжей женщине
хромой.
Моя мама запретила возвращаться мне
домой.
Моя левая нога с края соскользнула.
Мне осталось только петь то,
что ветром в голову надуло.

Ту-лу-ла, ту-лу-ла, ту-ту-ту-лу-ла.
В голове моей замкнуло, ла-а.
Ту-лу-ла, ту-лу-ла, ту-ту-ту-лу-ла.
Ветром в голову надуло, ла-ла-ла-а.

**TU-LU-LA
(JULIJA ČIČERINA)**

Stojím na okraji, nad propastí, nad řekou.

Nemohu pohnout ani rukou, ani
hlavou. Zbolelo mě srdce,
uzamčené v hlavě.
Zbylo mi jen zpívat o tom,
co mi vítr nafoukal do hlavy.

Tu-lu-la, tu-lu-la, tu-tu-tu-lu-la.
V mé hlavě je uzamčené, la-a.
Tu-lu-la, tu-lu-la, tu-tu-tu-lu-la.
Vítr mi nafoukal do hlavy, la-la-la-a.

Opustil jsi mě kvůli zrzavé
chromé ženě.
Moje máma mi zakázala vrátit
se domů.
Má levá noha sklouzla přes okraj.
Zbylo mi jen zpívat o tom,
co mi vítr nafoukal do hlavy

Tu-lu-la, tu-lu-la, tu-tu-tu-lu-la.
V mé hlavě je uzamčené, la-a. Tu-lu-la,
tu-lu-la, tu-tu-tu-lu-la. Vítr mi nafoukal
do hlavy, la-la-la-a.

**ПОЛКОВНИКУ НИКТО НЕ
ПИШЕТ
(БИ-2)**

Большие города, пустые поезда,
ни берега, ни дна, все начинать
сначала.
Холодная война и время как вода.
Он не сошел с ума, ты ничего
не знала...

Полковнику никто не пишет.
Полковника никто не ждет.

На линии огня, пустые города,
в которых никогда ты раньше
не бывала. И рвутся поезда на
тонкие слова, он не сошел с ума,
ты ничего не знала...

Полковнику никто не пишет.
Полковника никто не ждет...
Полковнику никто не пишет.
Полковника никто не ждет...
Полковнику никто не пишет.
Полковника никто не ждет...

**PLUKOVNÍKOVĚ NIKDO
NEPÍŠE
(BI 2)**

Velká města, prázdné vlaky,
žádné břehy, ani dna, vše začíná
od začátku.
Studená válka a čas plyne jak voda.
Nezbláznil se, ty jsi nic
nevěděla...

Plukovníkovi nikdo nepíše.
Na plukovníka nikdo nečeká.

V první palebné linii, prázdná města,
ve kterých jsi nikdy dřív nebyla.
A vlaky se trhají na jemná slova,
nezbláznil se,
ty jsi nic nevěděla...

Plukovníkovi nikdo nepíše.
Na plukovníka nikdo nečeká...
Plukovníkovi nikdo nepíše.
Na plukovníka nikdo nečeká...
Plukovníkovi nikdo nepíše.
Na plukovníka nikdo nečeká..

**ГУДБАЙ АМЕРИКА
(НАУТИЛУС ПОМПИЛИУС)**

Когда умолкнут все песни
которых я не знаю,
в терпком воздухе крикнет
последний мой бумажный пароход.

Гудбай, Америка, о-о.
Где не был никогда.
Прощай навсегда.
Возьми банджо,
сыграй мне на прощание.

Мне стали слишком малы
твои тертые джинсы.
Нас так долго учили,
любить твои запретные плоды.

Гудбай, Америка, о-о.
Где я не буду никогда.
Услышу ли песню,
которую запомню навсегда.

**SBOHEM AMERIKO
(NAUTILUS POMPILIUS)**

Až ztichnou všechny písně,
které neznám,
v trpkém vzduchu vykřikne
můj poslední papírový parník,

Sbohem Ameriko, o-o.
Kde jsem nikdy nebyl.
Navždy sbohem.
Vezmi si bendžo
a zahraj mi na rozloučenou.

Začaly mi být příliš malé
tvoje vydřené džíny.
Tak dlouho nás učili
milovat tvé zakázané plody.

Sbohem Ameriko, o-o.
Kde nikdy nebudu.
Uslyším li píseň,
kterou si zapamatuji navždy.

ANOTACE

Příjmení a jméno autora: Dluhošová Barbora

Název katedry: Katedra slavistiky

Název fakulty: Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Název bakalářské práce: Hudba ve filmech A. Balabanova Bratr a Bratr 2

Vedoucí práce: Mgr. Jekatěrina Mikešová

Počet znaků: 82 134

Počet příloh: 2

Počet titulů použité literatury: 10

Klíčová slova: Bratr, Bratr 2, filmová hudba, ruský rock, Nautilus Pompilius, Balabanov, Butusov, Danila Bagrov, Assa, Solovjov, komparace

Charakteristika bakalářské práce:

Tato bakalářská práce se zabývá filmovou hudbou ve snímcích Alexeje Balabanova Bratr a Bratr 2. Skládá se ze dvou částí – teoretické a praktické. Teoretická část obsahuje jednu hlavní kapitolu a jednu podkapitolu. První kapitola je věnována filmové hudbě, jejímu rozdělení a vývoji. Podkapitola je zaměřena na specifika ruské rockové hudby a její pronikání do filmu. V praktické části se zaměřuji na srovnání způsobu použití filmové hudby v obou snímcích, ale také na vývoj hlavního hrdiny, který je pro toto téma velmi důležitý.

ANNOTATION

Name and Surname: Barbora Dluhošová

Department: Department of Slavonic Studies

Faculty: Philosophical Faculty Palacký University Olomouc

Title: Music in A. Balabanov's movies Brother and Brother 2

Work's supervisor: Mgr. Jekatěrina Mikešová

Number of Symbols: 82 134

Number of Annexes: 2

Number of References: 10

Key Words: Brother, Brother 2, the film music, Russian rock, Nautilus Pompilius, Balabanov, Butusov, Danila Bagrov, Assa, Solovjov, comparison

Abstract:

The thesis is focused on music in A. Balabanov's films Brother and Brother 2. It consists of two parts – theoretical and practical. There is one main chapter and one subchapter in the theoretical part. The main chapter aims to describe the film music and its division and progression, while the subchapter concentrates on the specifics of Russian rock music and its infiltration into a film. The practical part includes comparison of film music's allocation methods in both films, as well as on the development of the main character as a very important element for this topic.